

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo-//nis Episcopi Hal-//berstattensis, De Varietate//
librorum, siue de Amore cœlestis// patriæ libri. III. ...**

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1531

VD16 H 231

XVII Quid inter se differa[n]t spes, fides, charitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29814

LIBER SECVNDVS.

esse dicta est, cognitio rerū quæ non videntur. Quã-
uis quandoq; se quisq; non verbis, non testibus, non
deniq; vllis argumentis, sed præsentium rerū euiden-
tiæ dicit credidisse, hoc est, fidem accōmodasse. Non
ita videtur absurdus vt recte reprehendatur in ver-
bo, eiq; dicatur: vidisti? ergo non credidisti: vnde pu-
tari potest, non esse cōsequens vt non videatur res
quęcunq; creditur. Sed melius hanc appellamus fidē
quam diuina eloquia docuerunt: earum scilicet rerū
quæ non vidētur. De spe quoq; Apostolus ait: Spes Ro. 8.
quæ videtur, non est spes. Quod em̄ videt quis, quid
sperat? Si autem quod non videmus, speramus, per
patientiam expectamus. Cum ergo nobis bona fu-
tura esse creduntur, nihil aliud quam sperantur. Iam
de amore quid dicam, sine quo fides nihil prodest?
Spes vero esse sine amore non potest. Deniq; vt ait Iaco. 2.
apostolus Iacobus: Et dæmones credunt & contre-
miscunt: Nec tamē sperant vel amant, sed potius qđ
speramus & amamus, credendo venturū esse formi-
dant. Propter quod & apostolus Paulus, fidem quæ Gal. 5.
per dilectionem operatur, approbat atq; commen-
dat, quæ vtiq; sine spe non potest esse. Proinde nec
amor sine spe est, nec sine amore spes, nec vtrumq;
sine fide.

Quod inter se differant spes, fides, cha-
ritas. Caput XVII.

NVnc autē manet, ait apostolus Pau. spes, fides,
charitas, tria hæc, maior autē horum est cha- Cor. 13.
ritas. Fides in spem proficit, Spes vero ad cha-
ritatem.

HAY. DE VARIET. LIB.

ritatem. In presenti vero sunt tria, in futuro sola charitas sanctorum & angelorum & dei. Quicquid fides & spes promiserat cōsummabit. Maius ergo est **Prosp.** quod semper erit, quam quod aliquñdo cessabit. Ceterum prophetiæ & mysteriorū omniū noticia vel scientia, nec non & ipsa fides vel cætera talia, quæ nō perfectione fidelium, sed fragilitate necessaria indicantur, in illa perfectiōe iustorum, quo in charitate radicati contendunt, peruenientibus necessaria esse non poterunt, sed sola charitas ibi perfecta erit, cum perfectos deo, à quo donata est, cōiunxerit.

De Oratione. Caput XVIII.

Cyp. Dominus enim noster Iesus Christus non tm̄ verbis, sed & factis orare nos docuit. Ipse orans frequenter & deprecans, & quid nos facere oporteret exempli sui cōtestatione demonstrans, sicut scriptū est: Ipse autem fuit secedens in solitudines & adorans. Et iterum: Exiuit in mōtem orare, & fuit pernoctans in oratiōe dei. Quod si ille orabat qui sine pctō erat, quanto magis pctōres oportet orare. Et si ille per totam noctem iugiter vigilās & continuis precibus orabat, quanto magis nos in frequentanda oratione debem⁹ nocte vigilare. De hoc & beatissimus Ambrosius episcopus ait: Quod autem dominus Iesus pernoctans fuit in oratione dei, forma tibi præscribitur quam debeas emulari. **Amb.** Quid em̄ te pro salute tua facere oportet, quando p̄ te Christus in oratione pernoctet? Quid te facere cōuenit, cum vis aliquod officium pietatis adoriri, qñ

Mat. 14.
Luc. 6.